

Sygn. akt III RC 162/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2024 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący: Sędzia Robert Klosowski

Protokolant: sekretarz sądowy Aleksandra Sauk

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2024 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej O. G. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. S.

przeciwko J. G.

o podwyższenie alimentów

orzeka

I. podwyższa z dniem 15 grudnia 2023 roku alimenty od pozwanego J. G. na rzecz małoletniej powódki O. G., których wysokość po raz ostatni została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17 lipca 2020 r. w sprawie III RC 664/19 w kwocie po 700 zł miesięcznie do kwoty po 1200 (tysiąc dwieście) złotych miesięcznie, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki M. S.;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego opłatami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/Sędzia Robert Klosowski/

Sygn. akt III RC 162/23

UZASADNIENIE

M. S., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki O. G. wniosła przeciwko pozwanemu J. G. pozew o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17 lipca 2020 r. w sprawie III RC 664/19 z kwoty po 700 złotych miesięcznie do kwoty po 2000 złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki powódki, począwszy od 4 grudnia 2023 r., do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności poszczególnych rat.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniej wskazała, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17 lipca 2020 r. w sprawie III RC 664/19 zasądzono od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimenty w kwocie po 700 złotych miesięcznie. W toku tego postępowania pozwany J. G. powoływał się na ograniczenie swoich możliwości płacenia alimentów z uwagi na konieczność alimentowania starszej córki pozwanego M. G.. Matka małoletniej wskazała, iż wysokość alimentów jakie płacił pozwany na rzecz M. G. wynosiła wówczas kwotę 600 złotych miesięcznie. Obecnie, jak dalej wskazała M. S., starsza siostra powódki ma 26 lat i nie wymaga już

dalszego alimentowania. Nadto przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki podniosła, iż od 2019 kiedy to po raz ostatni wniesiono pozew o alimenty, usprawiedliwione potrzeby małoletniej znacząco wzrosły. Wzrosły również ceny wyrobów konsumpcyjnych z uwagi na inflację. Obecnie również udział pozwanego w utrzymaniu córki ogranicza się, zdaniem przedstawicielki ustawowej małoletniej, wyłącznie do płacenia alimentów. Pozwany nie widuje się z córką, nie zabiega o jakiegokolwiek kontakty, nie odwiedza jej w święta czy urodziny, potrafi nie przywitać się z dzieckiem podczas przypadkowego spotkania w sklepie spożywczym. Pozwany nie jest również zainteresowany wynikami córki w szkole, nie bierze żadnego udziału pomaganiu córce w zajęciach etc. W przeciwieństwie do matki dziecka nie wnosi więc żadnych osobistych starań w utrzymanie i wychowanie córki. Małoletnia wymagała wsparcia w zakresie nauki matematyki. To matka powódki zapewniła jej korepetycje, których miesięczny koszt wynosi kwotę 320 złotych, czyli ponad połowę kwoty zasądzonych alimentów. Gdy dziecko wymagało zakupu okularów za kwotę 650 złotych w 2021 r. i 530 w 2023 r. koszty te zostały poniesione przez M. S.. Również to matka powódki wnosi osobiste starania oraz ponosi koszty związane z dodatkowymi zajęciami małoletniej, wożąc ją cyklicznie do korepetytora. Przedstawicielka ustawowa małoletniej podniosła również, iż tylko ona jest zainteresowana w rozwijaniu zainteresowań córki, rozwijaniu pasji czytelniczej, zapewnienie organizacji wypoczynku w okresie wakacji czy ferii. W dalszej części uzasadnienia pozwu matka małoletniej przedstawiła szczegółowe zestawienie kosztów utrzymania małoletniej powódki na łączną kwotę 3807 złotych. Wskazała również, iż sama, pomimo orzeczonego stopnia niepełnosprawności w stopniu lekkim w związku z problemami z ręką, stara się maksymalnie wykorzystywać swoje możliwości zarobkowe. Pracuje fizycznie jako szwaczka. Jej średnie miesięczne dochody wynoszą kwotę około 4000 złotych. M. S. ponosi również koszty dojazdu do pracy – 50 km w obie strony. Tymczasem, jak dalej podniosła matka małoletniej, możliwości zarobkowe pozwanego J. G. były i są bardzo wysokie. Prowadzi on działalność gospodarczą od ponad 20 lat polegającą na świadczeniu usług z wykorzystaniem mikro-koparki, a wcześniej koparko-ładowarki. Co roku ma również podpisany kontrakt na odśnieżanie i gotowość do odśnieżania. Udokumentowane wygranymi przetargami przychody pozwanego oscylują wokół kwoty około 20 000 złotych i więcej. Pozwany posiada również własne mieszkanie, które zakupił i wyremontował bez kredytu. Jego zdolności zarobkowe i majątkowe pozwalają niewątpliwie w ocenie przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki na płacenie alimentów w kwocie po 2000 złotych miesięcznie.

Pozwany J. G. w odpowiedzi na pozew uznał powództwo do kwoty 800 złotych miesięcznie alimentów (podwyższenie alimentów o 100 złotych). W pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż z treści powództwa nie sposób wywieźć, jaka to istotna zmiana stosunków nastąpiła od czasu wydania ostatniego wyroku określającego wysokość alimentów, aby zasadne było ich podwyższenie do kwoty blisko trzykrotnie wyższej tj. z 700 złotych na 2000 złotych. J. G. dodał, że szereg wydatków podnoszonych przez matkę małoletniej jest nieuzasadnionych lub też rażąco zawyżonych. Dotyczy to m.in. wydatków zakup garażu czy też zakup kosmetyków na poziomie 440 złotych miesięcznie. Nadto w zakresie części wydatków związanych np. z zakupem podręczników do szkoły matka małoletniej uzyskiwała wsparcie w postaci świadczenia 300 złotych z ZUS. Inne wydatki związane np. z spędzaniem wolnego czasu, fryzjerem, wakacjami itd. są również nieuzasadnione, albowiem małoletnia nie miała tak wysokiej stopy życiowej gdy zamieszkiwali wspólnie. Zdaniem pozwanego miesięczne koszty utrzymania małoletniej oscylują wokół kwoty 1800 złotych. Dodatkowo matka małoletniej uzyskuje wsparcie z programu 500+ (a od nowego roku 800+). Odnosząc się do zarzutów związanych z brakiem kontaktu z córką pozwany potwierdził, iż rzeczywiście ma on obecnie sporadyczny kontakt z córką, ale nie wynika to z winy pozwanego. Powódka nie kontaktuje się z pozwanym w jego urodziny, czy też święta okolicznościowe. Złe relacje pozwanego z córką są wynikiem działań matki małoletniej, która alienuje ojca z życia córek. To nie pozwany zerwał kontakty z córką, ale to małoletnia zerwała z nim kontakt. Odnosząc się do posiadanych możliwości zarobkowych pozwany dodał, iż obecnie ma 59 lat. Stwierdzono u niego chorobę krążka międzykręgowego oraz dyskopatię odcinka kręgosłupa, która w okresach nasilonych objawów bólowych nie pozwala mu na prace. Nadto choruje na cukrzycę, nadciśnienie tętnicze, zaburzenia metabolizmu lipoprotein, koksartozę, gonartozę i zwyrodnienie wielostawowe. Ma również wszczepione soczewki wewnątrzgałkowe po przebytych zabiegach zaćmy. Ogólny stan zdrowia pozwanego powoduje brak możliwości większego zaangażowania i przyjęcia większej ilości zleceń, albowiem pozwany pracuje fizycznie osobiście. Odmienne również niż przyjęła to przedstawicielka ustawowa małoletniej

powódki w uzasadnieniu pozwu dochody pozwanego nie są tak wysokie i wyniosły w 2022 r. około 64 328 złotych (według złożonego PIT za 2022 r.). Na koniec pozwany wskazał, iż nadal wspiera córkę M. G., albowiem w marcu 2023 r. przekazał na jej rzecz kwotę 3000 złotych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia O. G. ur. (...) w L. jest córką M. S. i pozwanego J. G.. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17 lipca 2020 r. w sprawie III RC 664/19 podwyższono alimenty należne od pozwanego J. G. na rzecz jego małoletniej córki O. G. z kwoty po 200 złotych miesięcznie do kwoty po 700 złotych miesięcznie.

/wyrok III RC 664/19 k. 603 tychże akt/

Małoletnia O. G. w lipcu 2020 r., tj. w czasie kiedy to po raz ostatni orzekano o wysokości należnych na rzecz małoletniej alimentów miała 12 lat. Chodziła wówczas do szkoły podstawowej. Dodatkowo uczęszczała na zajęcia z rękodzieła i języka angielskiego, co kosztuje rocznie po 200 złotych za każde zajęcia. Nadto małoletnia chodziła również na basen, którego koszt wynosił kwotę około 160 złotych miesięcznie. O. była zdrowa z tym, że wymagała opieki ortodontycznej, logopedycznej i okulistycznej.

Matka małoletniej M. S. w czasie kiedy to po raz ostatni orzekano o wysokości alimentów miała 49 lat. Utrzymywała się z prowadzonej działalności gospodarczej, tj. zakładu krawieckiego oraz wynajmu posiadanego mieszkania w L. uzyskując dochody w wysokości od 2000 do 4000 złotych miesięcznie. M. S. posiadała orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu lekkim. Przyjmowała leki, za które płaciła kwotę około 60 złotych miesięcznie. Matka małoletniej wynajmowała wówczas mieszkanie w O. za które płaciła czynsz w kwocie 1500 złotych i opłaty, co dawało kwotę około 2000 złotych miesięcznie. Razem z powódką i jej matką w mieszkaniu tym pomieszkiwał również wujek małoletniej, który przekazywał matce małoletniej miesięcznie kwotę 500 złotych na miesięczne opłaty.

Pozwany J. G. w czasie kiedy to po raz ostatni orzekano o wysokości alimentów miał 56 lat. Posiadał orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu lekkim z powodu schorzeń kręgosłupa, słuchu i wzroku. Przebył operacje zaćmy i wszczepienia soczewek wewnątrzgałkowych. Przyjmował na stałe leki, których koszt wynosił kwotę około 100 złotych miesięcznie. Pozwany utrzymywał się z prowadzonej jednoosobowej działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług koparką uzyskując przychody na poziomie 10 000 do 20 000 złotych. J. G. zamieszkiwał sam w zakupionym mieszkaniu w O.. Posiadał także działkę rekreacyjną. Jego miesięczne wydatki związane z utrzymaniem mieszkania wynosiły w licu 2020 r. 450 złotych za czynsz, 50 złotych za gaz, 100 złotych za energię elektryczną, 67,50 za telewizję. Dodatkowo pozwany opłacał ubezpieczenie mieszkania w kwocie 300 złotych rocznie i opłatę za działkę rekreacyjną w kwocie 900 złotych rocznie. Sprzęt jaki wykorzystywał pozwany do prowadzenia działalności gospodarczej to minikoparka i koparko-ładowarka. Koparko-ładowarka wymagała naprawy. Pozwany spłacał ratę kredytu w kwocie 459 złotych miesięcznie oraz ratę leasingu za minikoparkę w kwocie 1750 złotych miesięcznie.

Małoletnia O. w okresie, kiedy po raz ostatni orzekano o alimentach przebywała u ojca około trzy razy w tygodniu, a czasami rzadziej. Zdarzało się, że ojciec zabierał powódkę na wakacje. Małoletnie otrzymywała od ojca kieszonkowe w kwocie około 50-60 złotych miesięcznie. Pozwany zabierał córkę na lody, pizzę, kupował jej ubrania. Opłacał jej również abonament telefoniczny w kwocie 50 złotych miesięcznie. Alimenty płacił w ustalonej wysokości i w wymaganym terminie. Oprócz małoletniej powódki na utrzymaniu pozwanego pozostawała również jej siostra M.. Pozwany na jej rzecz przekazywał kwotę 600 złotych miesięcznie.

/dowód : potwierdzenie wykonania operacji bankowej k. 169-170, 180-195, 388-392, 571-576 akt III RC 664/19, dokumentacja dotycząca stanu zdrowia pozwanego k. 174-179 akt III RC 664/19, umowa leasingu k. 196-199, zeznania M. S. k. 565 akt III RC 664/19, zeznania J. G. k. 566-567 akt III RC 664/19/

Starsza córka pozwanego M. G. ma obecnie 26 lat. Wymieniona usamodzielniała się. Pracuje. Pozwany zaprzestał jej alimentowania około półtora roku temu.

/bezsporne, oświadczenie pozwanego k. 324v, k. 326v../

O. G. ma obecnie 16 lat i uczęszcza do klasy I klasy technikum ekonomicznego w L.. Małoletnia z uwagi na problemy z matematyką uczęszcza na korepetycję, raz w tygodniu. Koszt wskazany zajęć wynosi kwotę 90 złotych tygodniowo. Dodatkowo małoletnia uczęszcza na zajęcia z języka angielskiego, których koszt tygodniowy również wynosi kwotę 90 złotych tygodniowo. Nadal nosi okulary. Co pewien czas z uwagi na pogorszenie wzroku wymagana jest wymiana okularów. Koszt zakupu okularów w 2021 r. wyniósł 650 złotych, zaś w 2023 r. 530 złotych. Małoletnia obecnie nie spotyka się z ojcem. Ostatni raz widziała się z nim na wigilię Świąt Bożego Narodzenia w 2020 r. Kontakty małoletniej z ojcem zakończyły się po wydaniu wyroku w poprzednio prowadzonej sprawie o alimenty. Od tego czasu pozwany zaprzestał wspierania córki w innych formach niż płacenie alimentów. Nie przekazuje jej już więcej kieszonkowego, nie zakupuje żadnych rzeczy, nie zaprasza do kina, czy też na pizzę.

M. S. ma obecnie 53 lata. Nadal jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Obecnie pracuje jako szwaczka w (...) sp. z o.o. w D. uzyskując dochody w wysokości około 4000 złotych miesięcznie netto do końca 2023 r., a od 2024 w wysokości około 4400 złotych netto. Innych dochodów nie posiada. Matka małoletniej powódki wraz z córką nie zamieszkuje już w wynajmowanej stacji w O., ale we wcześniej wynajmowanym, własnym mieszkaniu w L.. Koszty ogrzewania wynoszą około 300 złotych miesięcznie, opłata za energię elektryczną około 100-120 złotych miesięcznie, opłata za wodę około 250 złotych miesięcznie. Nie posiada innego majątku, nie ma również oszczędności. Wymieniona posiada natomiast zobowiązania finansowe związane z zaciągniętym pożyczką na zakup samochodu w 2021 r. za kwotę 20 000 złotych, który matka małoletniej wykorzystuje na dojazdy do pracy w D.. Do spłaty pozostało obecnie jeszcze około 10 000 złotych. W lutym 2023 r. M. S., z uwagi na podejrzenie nowotworu, przeszła rozległą operację usunięcia macicy wraz z jajnikami, przez 4 miesiące przebywała na zwolnieniu lekarskim uzyskując świadczenie w wysokości około 3300 złotych. Obecnie nie przyjmuje już żadnych leków, ale co 3-4 miesiące ma zalecana kontrole lekarskie, której koszt wynosi około 200 złotych.

Pozwany J. G. ma obecnie 49 lata. Nadal utrzymuje się z własnej działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług koparka. Wymieniony posiada nadal minikoparkę oraz koparko – ładowarkę, która obecnie, analogicznie jak w lipcu 2020 r. wymaga naprawy (naprawa skrzyni biegów). Pozwany uczestniczy w przetargach organizowanych przez różne podmioty, najczęściej Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w O.. W okresie zimowym z uwagi na specyfikę swojej działalności nie wykonuje usług, przebywa na zwolnieniu lekarskim, a utrzymuje się głównie z wcześniej zgromadzonych oszczędności. Obecnie, przy starcie sezonu, wysokość oszczędności pozwanego sięga około 60 000 złotych. Wysokość świadczenia ZUS wypłacanego pozwanemu (świadczenie zależne od wysokości wcześniej uiszczonych składek) wynosiła w ostatnich miesiącach (luty-marzec) około 300-400 złotych miesięcznie. Przychód pozwanego deklarowany dla celów podatkowych w ostatnich miesiącach sezonu (październik i listopad 2023 r.) wynosił odpowiednio 15 764 złotych za październik 2023 i kwotę 13 437 złotych za listopad 2023. Pozwany nadal posiada stopień niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym, cierpi na schorzenia kręgosłupa, cukrzycę, nadciśnienie. Przyjmuje nadal na stałe leki, których koszt wynosi obecnie kwotę około 150 złotych. J. G. nadal zamieszkuje w dotychczasowym mieszkaniu. Suma opłat związanych z użytkowaniem zajmowanego mieszkania wynosi około 800 złotych miesięcznie. Za energię elektryczną pozwany płaci około 80 złotych miesięcznie, za gaz około 45 złotych miesięcznie. Pozwany nadal posiada działkę rekreacyjną, w ogródkach działkowych.

/zaświadczenie dotyczące zakupu okularów k. 22, 24, faktura zakupu samochodu k 65, zaświadczenie dotyczące korepetycji k. 97, 311, zaświadczenie o prowadzeniu działalności gospodarczej k. 113-118, dokumentacja medyczna k. 143, 318-321, deklaracja dla podatku od towarów i usług k. 217-220, zaświadczenie o zarobkach k. 310, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 100, 144, informacja o wynikach przetargów k. 314-316 zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej k. 325-326, zeznania pozwanego k. 326-327/.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie zostały poczynione na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach III RC 664/19, dokumentach przedłożonych przez strony w ramach niniejszego postępowania oraz zeznań stron. Dokumenty zgromadzone w niniejszej sprawie sąd uznał za wiarygodne, albowiem zostały one sporządzone w wymaganej przez prawo formie, zostały opatrzone stosownymi podpisami, nadto nie były kwestionowane w

toku prowadzonego postępowania. Za zasadniczo wiarygodne sąd uznał również zeznania przesłuchiowanych stron niniejszego postępowania. Zarówno M. S., przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki, jak i pozwany J. G., składając zeznania koncentrowali się właściwie wyłącznie na uwypukleniu swojej trudnej sytuacji materialnej, akcentując swój zły stan zdrowia, ponoszone wydatki i wysokie koszty utrzymania. Żadna ze stron nie kwestionowała przy tym dokumentacji wskazującej na ponoszone wydatki drugiej strony. Bezsporne było również to, iż obecnie pozwany nie kontaktuje się z córką i nie wspiera jej w żaden inny sposób poza płatnością zasądzonych przez sąd alimentów. Właściwie jedyną znaczącą okolicznością sporną była kwestia wpływu stanu zdrowia pozwanego na jego możliwości zarobkowe. Pozwany wskazywał bowiem, iż stan jego zdrowia właściwie uniemożliwia mu dalsze prowadzenie działalności gospodarczej, zaś matka małoletniej wskazywała z kolei, że nie jest on znaczącą przeszkodą i pozwany nadal aktywnie zabiega o możliwość uzyskania kolejnych zleceń. Dokonując ustaleń w tym zakresie sąd oparł się na przedłożonych dokumentach wskazujących na deklarowany przez pozwanego przychód 14 000 – 15 000 złotych w październiku – listopadzie 2023 r. (sezon prac) oraz dokumentach dotyczących wyników przetargów, które wskazują, iż pozwany nie tylko nadal zabiega o wykonywanie prac ziemnych przy użyciu koparki, zatem stan zdrowia nie uniemożliwia mu świadczenia tych usług, ale więcej, wygrywa wskazane przetargi, zatem ma możliwość uzyskiwania stałych dochodów w wysokości wskazanej powyżej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, zgodnie z art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio) obciąża rodziców tego dziecka. Rodzice dziecka są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka, przy czym obowiązek ten ciąży również na tym z rodziców pod którego pieczę dziecko pozostaje.

Zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje natomiast z art. 135 § 1 krio zgodnie z którym zakres ten zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej, zaś z drugiej strony od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanych. Brzmienie art. 135 § 1 krio wskazuje więc, iż każdorazowo zakres świadczeń alimentacyjnych ograniczony jest z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, a z drugiej strony możliwościami zarobkowymi zobowiązanego. Innymi słowy kwota zasądzonych alimentów nie może przekraczać usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ani też nie może przekraczać możliwości osób zobowiązanych. Dodać również należy, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Uwzględnianie jako wkładu alimentacyjnego osobistych starań w utrzymanie i wychowanie dziecka jest szczególnie istotne w sytuacji gdy jedno z rodziców samodzielnie, albo w zdecydowanie większym zakresie niż drugi rodzic sprawuje opiekę nad dziećmi bardzo małymi lub też dziećmi wymagających stałej opieki z innego powodu np. ze względu na ich niepełnosprawność, chorobę lub stan zdrowia. Oczywistym jest bowiem w taki przypadku, iż dzieci te wymagają dużo więcej troski, opieki, uwagi i osobistych starań niż dzieci zdrowe i starsze np. kilkunastoletnie. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniego nie musi również polegać wyłącznie na przekazywaniu zasądzonej kwoty tytułem alimentów, ale również na materialnym wspieraniu dziecka w innej formie, jak organizacja wspólnie spędzonego czasu, w tym również w okresie wakacji, pokrywanie kosztów takich spotkań, tzw. kieszonkowe, wsparcie poprzez zakupy odzieży, obuwia, itd.

W tym miejscu odnosząc się również do wzajemnych argumentów zgłaszanych w trakcie prowadzonego postępowania wskazać należy, iż z mocy art. 135 § 3 krio na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają :

- świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
- świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej,

- świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (tzw. 500+)

- świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 114 z późn. zm).

Oznacza to więc, iż Sąd określając wysokość alimentów nie bierze pod uwagę uzyskiwanych świadczeń z pomocy społecznej, jak również świadczeń wychowawczych z programu nazywanego popularnie 500+ (obecnie 800+), czy też świadczenia w kwocie 300 złotych związanego z rozpoczęciem roku szkolnego. Konsekwentnie też Sąd nie może brać pod uwagę również zmiany zakresu uzyskiwanych świadczeń pod kątem ewentualnego obniżenia lub też podwyższenia należnych alimentów.

Zgodnie z kolei z art. 138 krio można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów w przypadku zmiany stosunków między stronami. Zatem podstawą powództwa określonego w art. 138 krio może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po wydaniu wyroku zasądzającego po raz ostatni alimenty i jest na tyle istotna, że wpływa na wysokość zasądzonych alimentów. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Zmiana sytuacji to także zmiana siły nabywczej dotychczas zasądzonych alimentów, jaka ma miejsce np. z powodu wysokiej inflacji. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania bądź też w przypadku utraty dotychczasowych. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron wpływającego na ich możliwości zarobkowe lub też powodująca nowe wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego. Okolicznością, która bada Sąd jest również ew. zmiany formy i zakresu realizowania obowiązku alimentacyjnego przez rodzica, polegająca np. na zaprzestaniu jakiegokolwiek wsparcia poza płatnością zasądzonych alimentów. Oczywistym jest wówczas zwiększenie skali alimentów, skoro zobowiązany w żaden inny sposób nie wspiera materialnie uprawnionego do alimentów.

Dokonując analizy ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego z uwzględnieniem powyższych wskazań stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu w czasie od wydania ostatniego wyroku określającego wysokość należnych alimentów na rzecz małoletniej (lipiec 2020) zaszła istotna zmiana wzajemnych stosunków, która uzasadnia zwiększenie wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz jego małoletniej córki.

W pierwszej kolejności wskazać należy na dynamiczną zmianę wartości siły nabywczej pieniądza, jaka zaistniała od czasu ostatniego wyroku określającego wysokość należnych alimentów. Skumulowana wartość inflacji wyrażająca się we wzroście cen produktów i usług liczonych według Głównego Urzędu Statystycznego wyniosła od lipca 2018 r. do marca 2024 r. 35,88 %. Oznacza to, iż za kwotę 700 złotych zasądzonych alimentów obecnie kupimy tyle samo produktów co w lipcu 2020 r. za kwotę około 515 złotych. Aby zachować siłę nabywczą zasądzonych alimentów według cen z lipca 2020 r. (móc kupić tyle samo produktów i usług jak w lipcu 2020 r. za 700 zł.) należałoby posiadać obecnie kwotę około 951 złotych. Zatem już tylko sama zmiana polegająca na dostosowaniu wysokości wcześniej zasądzonych alimentów do zmian wynikających z inflacji wymaga ich podwyższenia do kwoty około 950 złotych. Oczywistym jest przy tym, że w ciągu 4 lat jakie minęły od ostatniego wyroku określającego wysokość alimentów nastąpiły także i inne zmiany. Dotyczą one w szczególności wzrostu potrzeb małoletniej.

Zdaniem Sądu bowiem wraz z wiekiem wydatnie wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej O.. Ma ona obecnie nie 12 lat, a 16 lat. Uczęszcza do I klasy szkoły ponadpodstawowej. Znajdują się w okresie szybkiego wzrostu, rozwoju oraz dojrzewania, co sprawia, że jej dotychczasowe potrzeby w zakresie np. żywienia, środków czystości, zakupu ubrań, czy też zakupu kosmetyków etc. dynamicznie rosną, jak również pojawiają się nowe potrzeby, wcześniej nieistniejące, które również wymagają zaspokojenia. W przypadku małoletniej do tego wszystkiego doszła również potrzeba jej wsparcia, z uwagi na trudności w nauce, poprzez dodatkowe korepetycje. Małoletnia w przeszłości

uczęszczała wprawdzie na zajęcia z rękodzieła i języka angielskiego. Były to jednak zajęcia, nie mające charakteru stałych korepetycji. Ich koszt wynosił kwotę 200 złotych rocznie. Tymczasem obecnie koszt takich zajęć to 180 złotych tygodniowo. Stanowi to wydatny wzrost wydatków, które w ocenie sądu należy uznać za uzasadnione, z uwagi na trudności w nauce małoletniej powódki. Co istotne wydatków tych nie kwestionuje sam pozwany.

Oceniając z kolei aktualne możliwości zarobkowe rodziców małoletniej powódki oraz ich sytuację materialną stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu możliwości zarobkowe matki małoletniej nie uległy zasadniczym zmianom. Nadal jest osobą niepełnosprawną. Pracuje jednak fizycznie jako szwaczka. Obecnie jej dochody są większe i przekraczają kwotę 4000 złotych netto. W lipcu 2020 r. oscylowały wokół kwoty 200 do 4000 złotych netto. Matka małoletniej nie dysponuje już dochodem z wynajmu mieszkania (300 złotych), nie ponosi jednak kosztów wynajmu mieszkania w O.. Przeprowadzka do L. spowodowała konieczność ponoszenia kosztów dojazdu do pracy. M. S. nie uzyskuje również obecnie wsparcia od wujka w kwocie 500 złotych, który to w O. zamieszkiwał razem z rodziną powódki.

Możliwości zarobkowe i sytuacja materialna pozwanego pozostaje zbliżona do sytuacji w lipcu 2020 r., a nawet uległa pewnej poprawie. Jego dochody w czasie kiedy to po raz ostatni orzekano o alimentach wynosiły od 10 000 do 20 000 złotych miesięcznie. Obecnie w okresie prowadzenia działalności oscylują wokół 14 000 złotych. Stan zdrowia pozwanego nie pozwala mu na świadczenie pracy w szerszym wymiarze i uzyskanie jeszcze wyższych dochodów. Z drugiej jednak strony zaistniał cały szereg okoliczności wpływających na sytuację materialną pozwanego w sposób pozytywny. Najistotniejsze to zakończenie spłaty raty leasingu za mikrokoparkę. Był to koszt miesięczny w wysokości 1750 złotych. Dodatkowo pozwany nie alimentuje również starszej córki M.. W okresie wcześniejszym był to wydatek w wysokości 700 złotych miesięcznie. Już tylko z te okoliczności wskazują na redukcję stałych, comiesięcznych koniecznych do poniesienia wydatków pozwanego o kwotę bliską 2500 złotych. Pozwany zaprzestał również jakiegokolwiek wspierania córki O. w innej formie niż płatność alimentów. We wcześniejszym okresie córka przebywała u niego nawet 3 razy w tygodniu. Pozwany opłacał jej rachunek za telefon i udzielał wsparcia finansowego w postaci kieszonkowego, łącznie w kwocie ponad 100 złotych. Nie zabiera jej również na wakacje. Zmiany ta zawiązka pokrywa częściową utratę sił związanych z wiekiem i pogorszeniem stanu zdrowia pozwanego, która uniemożliwia mu świadczenie pracy w szerszym zakresie.

W rezultacie uwzględniając wszystkie wskazane powyżej okoliczności, w tym zwłaszcza wysokość inflacji, zdecydowany wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej O. G., spadek wysokości stałych zobowiązań pozwanego (rata leasingu, usamodzielnienie się starszej córki), Sąd uznał za uzasadnione ponowne określenie wysokości należnych od pozwanego J. G. alimentów i podwyższenie ich z kwoty po 700 złotych miesięcznie do kwoty po 1200 złotych miesięcznie. Zdaniem Sądu zwiększenie wysokości alimentów znajduje uzasadnienie w zwiększonych wydatkach związanych z utrzymaniem małoletniej oraz ogólnym wzrostem kosztów utrzymania i spadkiem siły nabywczej pieniądza, na które to okoliczności wskazano powyżej. Uwzględnia również zmianę formy realizacji obowiązku alimentacyjnego realizowanego przez pozwanego. Z drugiej strony podkreślić należy, iż brak jest podstaw do zasądzenia alimentów w wyższej wysokości, w tym takiej jak chciała matka małoletniej tj. w kwocie 2000 złotych. Obecnie alimenty zostały zwiększone o blisko 100 procent w porównaniu do wcześniejszej kwoty pomimo upływu 4 lat. Przedstawione przez matkę małoletniej zestawienie miesięcznych kosztów jej utrzymania przekraczające kwotę 3800 złotych jest zdecydowanie zawyżone. Gdyby rzeczywiście matka małoletniej ponosiła takie wydatki na córkę, to zważywszy jej dochody, które zbliżone były w 2023 r. do tej kwoty, nie pozostawałoby jej na utrzymanie żadne środki, ew. kwota 700 złotych alimentów i kwota świadczenia 500+ (w 2023r. wysokość świadczenia wynosiła 500 złotych). Tytułem przekładu za nieuzasadnione okolicznościami należy uznać wydatki w wysokości 2000 złotych na zakup telefonu, 200 złotych na paliwo, 600 złotych na lekarstwa i witaminy (rocznie) etc.

Zdaniem Sądu ustalona przez sąd kwota 1200 złotych tytułem alimentów pozostaje w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego. Jest to kwota, która jest niższa niż łączna wysokość zobowiązań alimentacyjnych w lipcu 2020 r. (na córki O. i M.). Zobowiązania alimentacyjne pozwanego pozostają więc obecnie na znacząco niższym poziomie niż w 2020 r., pomimo wysokiej. Nie przekracza 105 dochodu pozwanego. J. G. nie angażuje się również

w wychowanie i pieczę nad córką, zatem wszystkie swoje siły może poświęcić na zdobywanie środków niezbędnych na jej rozwój i utrzymanie.

Biorąc pod uwagę całokształt powyższych okoliczności Sąd orzekł więc jak w pkt I wyroku, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt II wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 102 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

/Sędzia Robert Kłosowski/